

KINH ĐẠI BẢO TÍCH

QUYỂN 106

Hán dịch: Đại Đường, Tam tạng Pháp sư Bồ-đề-lưu-chí.

Pháp hội 37: VƯƠNG TỬ A-XÀ-THẾ

Tôi nghe như vậy:

Một thời Đức Phật ở thành Vương xá trong núi Kỳ-xà-quật cùng đại chúng Tỳ-kheo ngàn hai trăm năm mươi người đều đến hội họp.

Bấy giờ con trai yêu quý của vua A-xà-thế là Vương tử Sư Tử cùng chung đồng bạn năm trăm người đều đã hướng đến Vô thượng Bồ-đề, mỗi người cầm tràng phan bảo cái xuất thành Vương xá qua núi Kỳ-xà-quật đến chỗ Đức Như Lai lễ lạy cúng dường.

Wương tử Sư Tử chấp tay cung kính bạch Đức Phật:

–Ngưỡng mong Đức Thế Tôn vì con mà tuyên nói các hạnh Bồ-tát.

Wương tử liền nói kệ rằng:

*Thế nào được đoan chánh,
Hóa sinh trong hoa sen?
Thế nào biết túc mạng?
Nguyện Phật tuyên dạy cho.*

Lúc bấy giờ Đức Như Lai đã chứng đạt các hành, giác ngộ viên mãn, tùy theo đó mà đáp kệ:

*Nhẫn nhục được đoan chánh
Bố thí sen hóa sinh
Pháp thí biết túc mạng
Ông nên biết như vậy.*

Wương tử nói kệ:

*Thế nào được thành tựu,
Tam-muội Đà-la-ni?
Khi có nói lời gì
Mọi người đều tín thọ.*

Đức Thế Tôn đáp kệ:

*Tu tâm được Tam-muội
Nhẫn được Đà-la-ni
Kính trọng các chúng sinh
Phát ngôn người tín thọ.*

Wương tử liền nói kệ:

*Thế nào được chính niệm
Đầy đủ sinh trí tuệ
Như pháp mà tu hành
Kiên cố chẳng hư hoại?*

Đức Thế Tôn liền đáp kệ:

Chẳng siểm được chánh niệm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Quán khéo sinh trí tuệ
Tôn trọng chỗ tu hành
Đắc pháp tâm kiên cố.*

Vương tử hỏi kệ:

*Thế nào thành diệu tướng
Đầy đủ ba mươi hai
Tám mươi tùy hình hảo
Người nhìn thích chẳng chán?*

Đức Thế Tôn đáp kệ:

*Bố thí được tướng tốt
Từ bi được hình đẹp
Với chúng sinh bình đẳng
Người nhìn không chán đủ.*

Vương tử nói kệ:

*Thế nào được Phạm âm
Tiếng Ca-lăng-tần-già
Thế nào khiến thế gian
Người thấy đều vui mừng?*

Đức Thế Tôn nói kệ:

*Lời thật được Phạm âm
Ca-lăng do nhuỷễn ngữ
Lìa ý ngôn, lưỡng thiệt
Người thấy đều vui mừng.*

Vương tử hỏi kệ:

*Do tác hạnh nghiệp gì
Được sinh trước chư Phật
Hay thỉnh nghã vi diệu
Ngưỡng mong Như Lai dạy?*

Đức Thế Tôn đáp kệ:

*Ở trong các pháp thí
Chẳng từng bị chướng ngại
Do đây nên thường được
Gặp gỡ chư Như Lai.*

Vương tử hỏi kệ:

*Thế nào rời các nạn
Mà sinh nơi thiện đạo
Thế nào tất cả đời
Tánh siêng không phóng dật?*

Đức Thế Tôn đáp kệ:

*Tịnh tín lìa các nạn
Trì giới sinh thiện đạo
Do tu tập pháp không
Đời đời không phóng dật.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vương tử hỏi kệ:

*Thế nào được thân thông
Và chứng túc mạng trí
Hay sạch hết các lậu?
Nguyện Phật khai diễn cho!*

Đức Thế Tôn đáp kệ:

*Thí xe được thân thông
Giáo thọ thành túc mạng
Bỏ rời cả hai bên
Do đây hết các lậu.*

Vương tử hỏi kệ:

*Thế nào tịnh nghiệp thành
Lưỡi ma chẳng chụp được
Mà trong tất cả đời
Được mọi người kính yêu?*

Đức Thế Tôn đáp kệ:

*Thắng giải thành tịnh nghiệp
Tinh tấn xô dẹp ma
Như thuyết mà tu hành
Đời đời được người yêu.*

Vương tử hỏi kệ:

*Thế nào được trường thọ
Thân ít sinh bệnh tật
Được quyến thuộc vững bền
Nguyện Mâu-ni tuyên nói?*

Đức Thế Tôn đáp kệ:

*Chẳng hại được trường thọ
Trừ khổ lo cho người
Thân tráng kiện ít bệnh
Hòa giải quyến thuộc vững.*

Vương tử Sư Tử lại bạch hỏi:

*Thế nào được của giàu
Đồ dùng không tổn giảm?
Đời đời sinh chỗ nào
Thành tựu oai đức lớn?*

Đức Thế Tôn đáp kệ:

*Chẳng ganh được của giàu
Chẳng tham đồ dùng Tăng
Khiêm hạ thành tôn quý
Có oai đức tự tại.*

Vương tử hỏi kệ:

*Thế nào được Đại lực
Chúng ma chẳng hại được*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Oai thế thường siêu thắng
Xin nguyện Thế Tôn dạy?*

Đức Thế Tôn đáp kệ:

*Hằng thí món ăn ngon
Kẻ sợ khiến an ổn
Do đây được Đại lực
Oai thế thường siêu thắng.*

Vương tử hỏi kệ:

*Thế nào được thành tựu
Thiên nhân và Thiên nhĩ?
Thế nào biết rõ được
Các tâm của chúng sinh?*

Đức Thế Tôn đáp kệ:

*Thí đèn cảm Thiên nhân
Cúng nhạc thành Thiên nhĩ
Xa rời chấp hai bên
Nên được Tha tâm trí.*

Vương tử hỏi kệ:

*Thế nào được tịnh độ
Và pháp chúng viên mãn
Được tùy thân viên quang?
Xin Đấng trọn đức dạy.*

Đức Thế Tôn đáp kệ:

*Tịnh nguyện được tịnh độ
Nhân lực pháp chúng thành
Thí các trướng báu đẹp
Được viên quang chiếu khắp.*

Vương tử lại bạch hỏi kệ:

*Thế nào chỗ sinh ra
Tâm Bồ-đề chẳng hư
Cho đến trong mộng mơ
Cũng vẫn không quên mất?*

Đức Thế Tôn liền đáp kệ:

*Có du hành xứ nào
Trong thành áp tụ lạc
Dạy người phát đại tâm
Bồ-đề tâm chẳng hư.*

Vương tử lại bạch hỏi kệ:

*Thế nào Đại Mâu-ni
Được đại chúng kính yêu
Nhiếp thủ tất cả pháp?
Duy nguyện Thế Tôn dạy.*

Đức Thế Tôn đáp rằng:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thắng chí nguyện đầy đủ
Chẳng thoái tâm Bồ-đề
Do đây nhiếp các pháp
Được đại chúng kính yêu.*

Vương tử và đại chúng nghe Đức Phật nói kệ xong, cùng bạch Đức Phật:

–Như lời Thế Tôn dạy các hạnh vi diệu ấy, từ nay chúng con đều sẽ tu học hết.

Đức Thế Tôn liền hiện mỉm cười phóng ánh sáng lớn chiếu khắp vô lượng, vô biên thế giới.

Bồ-tát Di-lặc bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Do nhân duyên gì mà Đức Thế Tôn hiện tướng mỉm cười, duy nguyện tuyên nói trừ nghi hoặc cho chúng con.

Đức Phật dạy:

–Này Di-lặc! Vương tử Sư Tử đây cùng đồng bạn năm trăm người thuở xưa vì cầu Vô thượng Bồ-đề nên đã cúng dường mười na-do-tha tám mươi ức chư Phật, thời kỳ Phật Nhiên Đăng, ta làm Bà-la-môn Tử thành thực cho họ. Các người ấy thuở vị lai ở chỗ Phật Di-lặc và chư Thế Tôn thường thọ hóa sinh thân cận vãng thừa sự cúng dường. Các người ấy phụng sự mười ức Như Lai như vậy mãn ba trăm kiếp, Phật tối hậu ấy hiệu Vô Biên Trí Như Lai biết tâm nguyện của họ nên tùy sở ứng đều thọ ký Vô thượng Bồ-đề đồng ở trong kiếp An lạc quang nghiêm thành Đẳng chánh giác đều đồng hiệu là Trí Tuệ Tràn Tướng, cõi Phật trang nghiêm như nước Cực lạc của Vô Lượng Thọ Như Lai ở Tây phương không khác.

Này Di-lặc! Nếu có chúng sinh nghe lời nói này mà tin hiểu phát nguyện sẽ thành đại Bồ-đề, thì phải biết người này sẽ được công đức ở trong ba đời không gì sánh bằng.

Này Di-lặc! Nếu có người trong sáu trăm kiếp thường có thể đem các châu báu đến khắp các cõi Phật cúng thí chư Như Lai, lại nếu có người nghe kinh điển này phát sinh căn lành hơn công đức người trước, toán số so tính chẳng bằng được.

Lúc Đức Phật nói kinh pháp này, trong chúng có tám mươi ức chúng sinh đều hưởng đến Vô thượng Bồ-đề, tam thiên đại thiên thế giới đều chấn động, trời mưa hoa đẹp.

Được nghe Đức Phật thọ ký rồi, Vương tử Sư Tử và năm trăm đồng bạn vui mừng hớn hở đều nghĩ rằng: “Chúng ta nhất định thành Vô Thượng Giác.”

Vương tử và đồng bạn đã cúng dường xong liền được năm thần thông, ở trước Phật biến hiện nhiều cách rồi cùng nhau xuất gia tu hành.

Các Đại Bồ-tát và chúng chư Thiên hưởng đến đại Bồ-đề thấy Vương tử và đồng bạn tùy chỗ thích của đại chúng mà hiện thân biến đều rất vui mừng mà đồng nói:

–Vương tử Sư tử hỏi các điều nghi, Đức Như Lai Thế Tôn đều giải quyết dứt trừ nghi. Như vậy, Đức Thế Tôn chẳng thể nghĩ bàn, chánh pháp của Như Lai và người tín thọ, cho đến quả báo chẳng thể nghĩ bàn, công đức của Đức Như Lai vô lượng, vô biên, đối với tất cả pháp không pháp gì chẳng thấu tỏ, Như Lai là Đạo Sư của đời độ người chưa độ, khắp mười phương thế giới đều rõ biết các pháp ba đời.

Ai là người có trí được nghe những thành tựu về công đức sinh xứ an lạc như vậy mà chẳng phát khởi đức tin ưa mãnh lợi, hưởng về cầu Vô thượng Bồ-đề.

Đức Phật nói kinh này rồi, Vương tử Sư tử cùng đồng bạn năm trăm người, tất cả đại chúng đều vui mừng phụng hành.

